

[Ministeren for offentlige arbejder.]

jo udpræget et meget teknisk forslag, som vil kræve en hel del arbejde i udvalget, hvilket jeg er beredt til.

Jeg skal ikke gå ind på det principielle forslag, som venstres ordfører her kom frem med, om, hvor man skulle placere takstfastsættelsen. Jeg vil dog sige til hr. Kurt Brauer, at i forhold til postloven var jeg netop betænkelig. I postloven lå jo netop, at man ville gå over til den samme takstfastsættelse, som man havde i forhold til DSB.

Det, der kommer ind, er spørgsmålet om, hvilket tempo man så kan komme ind på, om det er én forenkling at gøre det på den måde. Jeg tror ikke, det er en forenkling, jeg tror snarere, at det kan gøre tingene mere komplicerede at ændre, men det kan vi diskutere i udvalget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til udvalget om offentlige arbejder. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om elektriske stærkstrømsanlæg.

(Lovforslag nr. L 139. Fremsat 3/12 76).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Erik Holst (S):

Dette lovforslag er direkte foranlediget af et direktiv vedtaget i EF, inden vi blev medlem af fællesmarkedet. Dette direktiv sigter på at fjerne nogle af de såkaldte tekniske handelshindringer, som der kan være EF-landene imellem, og som kan hindre en fri bevægelighed af produkter og materiel.

I dette tilfælde har vi her i Danmark haft opbygget en organisation, der sikrede os en meget stor grad af sikkerhed for det materiel, der blev forhandlet her i Danmark, ved, at vi lod DEMKO sørge for, at der, inden det blev bragt på markedet, blev foretaget en såkaldt typegodkendelse. Dette bevirkede, at typer, der

måtte betyde en vis fare i almindelig brug, aldrig nogen sinde kom ud på markedet.

Nu siger EF-direktivet, at denne måde at kontrollere materiellets tekniske værdi og sikkerhedsmæssige betydning på, ikke mere kan accepteres. I stedet skal man gøre det, at man sender materiellet på markedet, og derefter kan man lade DEMKO foretage en registrering og efterfølgende en kontrol af dette materiel.

Der er to muligheder, når DEMKO har undersøgt materiellet, og det er, at man konstaterer, at det enten er i overensstemmelse med de sikkerhedsbeskrivelser og sikkerhedsforanstaltninger, der er opstillet, eller at det ikke er det.

I det første tilfælde registreres produktet som værende godkendt her i Danmark. I det andet tilfælde skal det trækkes tilbage fra markedet, og det er jo en mere omstændelig måde at gøre det på, end vi hidtil har gjort. Desuden bevirker dette, at hvor man tidligere, når materiel var godkendt, kunne mærke dette med et D i en cirkel, der både over for forbrugerne, over for myndigheder og handlende sikrede, at dette materiel var godkendt, mangler vi nu en sådan mærkning.

Tidligere har DEMKO også haft mulighed for økonomisk at hvile i sig selv, selv om det er en statsfunktion, en statsorganisation, idet de afgifter, der har været betalt af producenter og importører, stort set har dækket de undersøgelser og de prøvningskrav, som man har iværksat. Dette vil ikke helt blive tilfældet med den nye ordning. Der vil her være tale om, at der bliver et underskud på ca. 10 mill. kr., som ministeren foreslår, at man deler ud på elforsyningsanlæg, således at forstå, at kWh-prisen vil stige med 1/20 øre. Nu lyder dette ikke af ret meget, og for den enkelte forbruger tror jeg ikke, at det betyder stort, men jeg tror nok, det er rigtigt, som det har været fremme i pressen, at enkelte industrivirksomheder vil føle denne prisstigning som en slags afgift, som man ikke får noget direkte for. Det er nævnt som et eksempel, at Stålvalseværket skulle komme i en situation, hvor man skulle betale 200.000 kr. ekstra om året på grund af denne afprøvning.

Jeg tror ikke, vi kan sige, at andre lande i EF hidtil har erfaringer, der har vist, at de har haft sikkerhedskrav, der har været så dårlige, at det direkte kunne være farligt at behandle elmateriel. Det er nok muligt, at de høje sikkerhedskrav, vi har haft hidtil, kan slækkes

[Erik Holst.]

noget, uden at der derfor er tale om, at vi svækker dem på en helt utilsigtet og uønsket måde.

Jeg vil derfor håbe, at vi i udvalget får lejlighed til at kigge nærmere på de undersøgelser, der indtil nu er foretaget af elektrisk materiel, indført fra de andre EF-lande. Jeg ser i bemærkningerne, at af dette materiel har man hidtil kasseret mellem 40 og 50 pct., hvilket jo ikke lyder lovende. Da ministeren på den anden side meget rigtigt gør opmærksom på, at det jo stadig væk er strafbart at bringe sådant materiel på markedet, vil det formodentlig ikke være de store mængder, der vil blive sendt på markedet her i landet.

Til trods for disse betænkeligheder, som ministeren også giver udtryk for, og som jeg helt og fuldt deler, kan socialdemokratiet gå ind for, at vi tiltræder direktivet ved den fremlagte lovændring. Vi kan også give vor tilslutning til, at stærktstrømsloven kommer til at gælde i Grønland, hvor man engang i 1979 skal have kommunerne til at overtage elforsyningsanlæg, der nu drives af GTO. Selv om det altså er med nogen betænkelighed, vi går ind for lovforslaget, vil vi dog give vor tilslutning til, at det gennemføres i den form, det har her.

Lennart Larson (V):

Lovforslaget tager sigte på for det første at harmonisere markedsføringen af nyt elektrisk materiel i Danmark med EF, og for det andet at ændre den interne danske lovgivning vedrørende stærktstrømsanlæg.

Den kontrolordning, vi hidtil har haft, blev ved Danmarks indtræden i EF forudforhandlet, således at der kunne ske en tilpasning til EF-direktivet vedrørende elektrisk materiel, der dels har sikkerhedsmæssige formål, dels skulle hindre det enkelte land under påberåbelse af disse hensyn i at skabe hindringer for den frie omsætning af elektrisk materiel i Fællesskabet. Vi opnåede en aftale med vore øvrige EF-partnere, så vi senest den 1. februar 1978 skulle bringe vor kontrolordning i overensstemmelse med direktivet. Vi har altså fået en 5-årig overgangsperiode, og venstre kan tiltræde dette direktiv.

Det fremgår af lovforslaget, som også nævnt af ordføreren fra socialdemokratiet, at man skal ændre typegodkendelsen, således at kravet om forudgående typegodkendelse ændres til en pligt til straks ved markedsføringen at foretage

en anmeldelse, således at man kan foretage de nødvendige undersøgelser. Jeg finder, at denne ordning er tilfredsstillende med de forbehold, som lovforslaget tager med hensyn til selve kontrollen.

Derimod vil jeg godt sætte spørgsmålstegn ved selve administrationen af loven og de udgifter, der er forbundet hermed, de godt 12 mill. kr. i 1977-78. Administrationen er jo et rent dansk anliggende. Det, man først og fremmest skal sørge for, er at undgå dobbeltadministration og herunder en dobbeltgodkendelse. Det må dreje sig om en så forenklet lovgivning som muligt. Bemærkningerne giver også udtryk for, at stærktstrømsloven trænger til en revision, også når hensyn tages dels til lov om elforsyning, dels til spørgsmålet om sammensætningen af elrådet, og peger på det naturlige i at søge tilvejebragt en sammenlægning af elrådet og DEMKOs prøvningsudvalg.

Da vi ændrede loven i 1976 ved vedtagelse af elloven og nu vil gøre det igen i 1977 og måske skal gøre det i 1978, vil jeg godt have, at vi i udvalget får lov til at kigge på fire hovedopgaver. For det første at sørge for, at der ikke finder nogen dobbeltkontrol sted, når der foreligger certifikater fra anerkendte prøvningsanstalter i udlandet eller fyldestgørende dokumentation for, at fabrikanten selv har foretaget de nødvendige prøvninger efter harmoniserede regler. For det andet om man ikke allerede nu skal tage spørgsmålet op om at sammenlægge elrådet og DEMKO for at få en forenklet administration. For det tredje undersøge de besparelser, der ligger i lovens administration af de her nævnte punkter. Og for det fjerde skal vi nok også se lidt nærmere på byrdefordelingen, den måde, hvorpå udgifterne skal fordeles.

Vi er endvidere enige i det rimelige i lovens ikrafttrædelse i Grønland. Jeg skal tilsige mit partis velvillige behandling under udvalgsarbejdet.

Tandrup Jensen (FP):

Som i den foregående sag er fremskridtspartiets ordfører, hr. Kjærulff-Schmidt, forhindret i at være til stede, så jeg vil blot meddele, at fremskridtspartiet kan tilslutte sig forslaget om, at stærktstrømsloven justeres, så de danske bestemmelser tilpasses de af EF givne direktiver. Fremskridtspartiet vil positivt gå ind i udvalgsarbejdet.

Lone Dybkjær (RV):

Dette er efter det radikale venstres opfattelse et af de klare eksempler på, at der sker en forværring inden for et område på grund af vort medlemskab af EF. Indholdsmæssigt fordi vi får en ringere stærkstrømslov, fordi vi kan få ikke-godkendte varer på markedet, og administrativt fordi det vil blive vanvittig besværligt, for ikke at sige umuligt, overhovedet at føre lovens intentioner ud i livet. Sagen er selvfølgelig særlig speget, fordi enigheden om direktivet er opnået i december 1972, og direktivet har derfor aldrig i realiteten været forhandlet af folketingets partier eller i et af folketingets faglige udvalg. Det er indgået i den store almindelige EF-pakkeløsning omkring folkeafstemningen og de par måneder derefter.

Men selv om det er tilfældet, synes jeg nok, at dette direktivforslag giver anledning til nogle principielle betragtninger omkring fremtidige behandlinger af direktivforslag og lovforslag. Behandlingen af EF-direktiver sker næsten altid i huj og hast, omtrent fra den ene dag til den anden, og det må og skal laves om. Der må være tid til en rimelig teknisk, faglig og politisk behandling af direktiverne. Faktisk skal man næsten altid i øvrigt acceptere direktivudspillet, bare fordi det nu i så og så mange måneder, for ikke at sige år, har været behandlet mellem så og så mange embedsmænd i ni forskellige lande i EF. Det går heller ikke længere. Hvis ikke EF dels skal udvikle sig til et stort bureaukrati, dels i realiteten tage magten fra folketinget, er vi nødt til at sadle om og i fremtiden behandle disse sager på en helt anden og mere gennemgribende måde, og fremfor alt med reel mulighed for indflydelse fra folketingets side.

Om selve lovforslaget. For det første synes jeg nok, der er nogle modsigelser i lovforslaget og den skriftlige fremsættelsestale og i de bemærkninger, der er til lovforslaget. På den ene side siger ministeren, at der ikke er noget holddepunkt for at antage, at der i de øvrige EF-lande, hvor myndighederne ikke foretager en så indgående kontrol med elektrisk materiel som i Danmark og de øvrige nordiske lande, skulle findes et generelt lavere sikkerhedsniveau. På den anden side står der i bemærkningerne, at 40-50 pct. af de indsendte materieltyper på ikke uvæsentlige punkter har været i uoverensstemmelse med de gældende konstruktionsforskrifter. Jeg synes nok, det havde været nyttigt med oplysninger snarere end ord om,

at den generelle sikkerhed ikke forringes, noget om ulykkestal, dødelighedstal osv., men forhåbentlig kan det fremskaffes under udvalgsarbejdet.

I øvrigt er jeg da enig med den socialdemokratiske ordfører, hr. Erik Holst, i, at vi da ikke skal foretage unødigt kontrol. Det kan ikke være meningen, at vi skal overkontrollere, så hvis ikke tingene er nødvendige, skal vi da heller ikke gå ind for det.

For det andet bliver loven, hvad jeg allerede har været inde på, vanskelig, for ikke at sige umuligt at administrere. Jeg synes, man blot kan tage et enkelt citat fra bemærkningerne, nemlig ad § 2 a, stk. 2, 6):

»Hvis det af DEMKO bestemmes, at et produkt, der ikke opfylder konstruktionsforskrifterne, skal tilbagekaldes, påhviler det sælgeren af produktet at udfolde rimelige bestræbelser for at komme i kontakt med købere af allerede solgte eksemplarer.«

Hvordan i himlens navn skal det i praksis kunne lade sig gøre? Det kan det ikke.

Så skal jeg i øvrigt ikke gå i enkeltheder med forslaget, men blot sige, at der er en hel del tekniske spørgsmål, vi kommer til at tage op i udvalget, ligesom vi også bør drøfte, hvordan vi skal finansiere disse ting rent økonomisk. Vi er enige med ministeren i, at det formentlig er rimeligt, at det bliver elselskaberne, der finansierer DEMKOs videre arbejde, og nok også i forhold til deres kWh-forbrug, men det behøver jo ikke betyde, at forbrugerne også skal finansiere det i forhold til deres kWh-forbrug. Det må være muligt at finde en ordening, hvor f. eks. industrien ikke skal være med til finansieringen, hvis man nu ønsker, at industrien ikke skal bidrage.

Konklusionen på dette bliver, at vi vil se grundigt på lovforslaget i udvalget. Vi vil f. eks. også gerne vide, hvad Forbrugerrådet mener om disse sager. Vi vil også bore noget i de forhandlinger, der har været ført omkring selve direktivet, men vi accepterer jo de regler, der gælder for Danmark, og dermed åbenbart, at et direktiv er et direktiv og dermed lov også for folketinget og dets medlemmer.

Gert Petersen (SF):

Socialistisk folkeparti har bestandig været mod dansk medlemskab af fællesmarkedet. Vi har ikke desto mindre, når det har drejet sig om harmoniseringslovene, prøvet på at anlægge en så saglig synsvinkel som overhovedet

[Gert Petersen.]

muligt. Hvis en harmoniseringslov, som altså stammede fra noget, vi ikke bryder os om, i sig selv indebar forbedringer af situationen herhjemme, så har vi støttet den. Det har f. eks. været tilfældet, når det har drejet sig om lovgivningen om langturschaufførerne.

Dette er en harmoniseringslov, men her må man nok sige, at det er en harmoniseringslov, som medfører en ganske alvorlig forringelse af situationen herhjemme. Det er et meget dårligt lovforslag, der her er lagt frem. Jeg synes, det var ganske interessant at høre den socialdemokratiske ordfører, hvor jeg næsten fik det samme indtryk, at det i hvert fald ikke var noget godt forslag; der var mange kritiske bemærkninger at gøre om det, og så til sidst konkluderer han på basis af præmisserne, som altså egentlig burde tilsige noget helt andet, at socialdemokratiet går ind for denne lovgivning.

Det er en dårlig lovgivning, der her er tale om. Der er tale om en ganske alvorlig forringelse af sikkerheden i forhold til den situation, vi har kendt til herhjemme i de sidste mange år. Der er ingen som helst saglig begrundelse for at opgive kravet om forhåndsgodkendelse, om obligatorisk D-mærkning. Der er ingen saglig begrundelse for det. Man må tværtimod sige, at det system, som vi har haft, og som vi stadig væk har, og som jeg vil håbe vi bliver ved med at have, har fungeret aldeles upåklageligt, og det har skabt en høj grad af sikkerhed omkring disse installationer, omkring disse spørgsmål, herhjemme.

Endelig må man vel tilføje, at ved siden af at denne lovgivning, hvis den føres igennem, forringer den eksisterende sikkerhedsmæssige tilstand, så vil den også skade beskæftigelsen herhjemme, fordi hele området vil blive genstand for aldeles ubillig og urimelig konkurrence. Men situationen er jo den, at Danmark er bundet af et direktiv, som endda er udstedt af EF-myndighederne, før Danmark kom ind i fællesmarkedet.

I den forbindelse har jeg da et hjertesuk. Jeg erkender fuldt ud det gavnlige i, at man i et bilag til lovforslaget også meddeler, hvordan det nye forslag ser ud sammenholdt med gældende lov, men egentlig havde vi jo også brug for at have direktivet optrykt i det materiale her, så man med det samme kunne se, hvad man skulle rette sig efter. For der henvises jo i

lovforslaget til dette direktiv. Jeg citerer fra § 2, stk. 2, ordret:

»Bestemmelser fastsat i medfør af stk. 1, nr. 2, skal svare til det sikkerhedsniveau, der er gældende i De europæiske Fællesskaber, i det omfang der af Fællesskaberne er fastsat regler herom.«

Derefter kigger man i bemærkningerne og finder nye henvisninger til direktivet, men direktivet selv findes ikke her. Det er måske prisværdigt, at man forestiller sig, at dette er en selvstændig dansk lovgivning, men i virkeligheden er der jo tale om, at vi skal skrive et direktiv af, og så havde det jo egentlig været rimeligt, om man havde offentliggjort det direktiv.

Jeg synes, det er et typisk eksempel på en umyndiggørelse i meget skadelig retning, som er en følge af dansk medlemskab af EF. Det er i virkeligheden kun detaljer og teknik, der overlades til dette folketing. Man har på forhånd bundet sig, allerede da vi gik ind i fællesmarkedet, til at føre det omtalte direktiv ud i livet.

Mit parti, socialistisk folkeparti, føler sig imidlertid ikke bundet af direktivet, og jeg vil meget stærkt opfordre andre partier i denne sal, der jo i virkeligheden forholder sig lige så kritiske, som vi gør, til denne forringelse af den nuværende tilstand, til heller ikke at føle sig bundet af det pågældende direktiv, til ikke at anerkende disse forhåndsbindinger, uanset hvor meget en regering på et eller andet tidspunkt traktatligt har bundet sig til dem, men tværtimod anerkende, at det er dette folketing alene og ikke andre myndigheder, der bestemmer, hvordan dansk lovgivning skal være, også inden for det område, som vi her beskæftiger os med.

Lowzow (KF):

På vores ordfører hr. Ninn-Hansens vegne skal jeg meddele vores positive indstilling over for hovedtanken i dette forslag og kun sige, at der vil blive stillet visse tekniske og administrative spørgsmål under udvalgsarbejdet, men ellers vil vi modtage lovforslaget positivt.

Ib Nørlund (DKP):

Det er da et ualmindelig yndigt forslag, som ministeren her kommer med. Her er et område, hvor man har haft en anstændigt fungerende ordning her i landet, som ingen har fundet på at ville omtviste, og så kommer man

[Ib Nørlund.]

pludselig og skal lave om på det, fordi der ligger et eller andet direktiv, nr. 73/23 i EØF.

Det er da også sådan, synes jeg, at man selv i ministerens fremsættelsestale og i bemærkningerne fornemmer, hvordan både minister og embedsmænd vrider og vender sig for at give en nogenlunde plausibel forklaring på, hvad man her er i gang med. Det bliver udtrykkelig sagt i ministerens tale, at den nugældende kontrolordning er strengere, end hvad EFs regler kan godkende, og det bliver sagt, at man har kunnet administrere det på en bekvem måde hidtil her i landet. Deri ligger jo ikke megen begrundelse for at vende sig imod det. Når der så i bemærkningerne gøres opmærksom på, at man hidtil har måttet kassere helt op til 40-50 pct. af de indsendte materieltyper, når man beskriver en administrativ ordning, som skal betyde, at man i stedet for en forhåndskontrol skal foretage en jagt rundt omkring for at finde ud af, hvem man nu har solgt de ulovlige apparater til, så må man nok sige, at det er en ordning, som ingen kan give nogen rimelig og fornuftig forklaring på.

Dertil kommer, at man foreslår et administrativt system, som er besværligere og dyrere osv., og som via elværkerne lægger udgifterne over på forbrugerne. Det er endnu et argument for urimeligheden af, hvad man her gør.

Er det da ikke muligt, at man kunne tage sig sammen i sådan et tilfælde til at sige nej? Kan det hellige og almindelige fællesmarked ikke eksistere, uden at danskere skal udsættes for elektriske overgange og forbrændinger og stød osv.? Kan man ikke simpelt hen sige: her vil vi ikke være med? Jeg kan ikke tro, at det får de helt omvæltende storpolitiske følger, hvis man indtog en sådan stilling. I stedet for oplever vi her i diskussionen, hvordan man fra socialdemokratiets og venstres side - i et samarbejde, som jo ellers påkalder sig interesse - bare siger: ja, vi gennemfører det, og så minsandten om ikke også fremskridtspartiet med alt, hvad de ellers går og fortæller, uden videre kan gå ind for det hele.

Jeg anbefaler - også af hensyn til forskellige detaljer - at oversende forslaget til udvalget, og håber, det vil ligge rigtig længe i dette udvalg.

Abel (CD):

Det lyder jo næsten, når man hører på flere af ordførerne, som om borgere i andre EF-lande dør af strømstød hver dag, og at man

har så dårlige ordninger i de andre lande, at det er komplet umuligt, at Danmark skal have samme ordninger. Det er jo ikke tilfældet, selv om der er tale om en mere lempelig ordning end den, som gælder i Danmark i øjeblikket.

Når man taler om tekniske handelshindringer inden for EF, så er der jo ikke tale om noget, der foregår i huj og hast, som det blev sagt af en af de tidligere ordførere. Arbejdet går langsomt frem, og det skyldes netop, at man prøver på meget grundigt rent teknisk at gå igennem alle de forskellige former for tekniske handelshindringer, som findes. På dette felt har der altså været forarbejder både iblandt de oprindelige seks EF-lande og siden hen, efter at Danmark blev medlem af fællesmarkedet, også i udvalgsarbejde herhjemme. Derfor kan jeg ikke se, at der er tale om en så stor forringelse, som flere ordførere har været inde på. Det er gennemarbejdet, det her, og vi har ingen grund til fra centrum-demokraternes side at gå imod det forslag, som ligger her. Vi vil gå positivt ind i udvalgsbehandlingen.

Kurt Hansen (VS):

Forslaget bygger på et direktiv, som er kommet fra EF, om, at vi nu skal harmonisere på dette område også, en harmonisering, som, set ud fra vores synspunkt i hvert fald, er en klar forringelse. Det kan vi overhovedet ikke være med til.

Der har fra såvel det radikale venstre som socialistisk folkeparti og DKP været fremført en række argumenter, som jeg ikke finder grund til at gentage i denne forbindelse. Jeg skal bare kort opsummere, at vi ser det som en klar forringelse af den sikkerhed, der er i forbindelse med elektrisk materiel; og som det også er blevet fremhævet af andre ordførere, er der overhovedet ingen som helst saglige begrundelser for, at man skulle opgive en forhåndskontrol af det elektriske materiel.

Der har været fremført, at 40-50 pct. af det materiel, som er kommet på markedet i EF, simpelt hen ikke har været godt nok, og vi kan også blive udsat for, at markedet herhjemme bliver overstrømmet med materiel, som ikke er godt nok, som ikke har den samme standard som det materiel, der bliver markedsført i dag. Jeg vil ikke påstå, at vi kommer op i nærheden af de procenter, som der er nævnt her, 40-50 pct., men der er en klar og oplagt mulighed for, at der kan markedsføres noget materiel, som ikke er tilstrækkelig sikkert.

[Kurt Hansen.]

Det bliver alt i alt – jeg tror, det var hr. Ib Nørlund, der fremhævede det – en ordning, som bliver dårligere og dyrere. Her må der være et område, hvor den danske regering må sige nej. Det kan da ikke være sådan, at man lige netop inden for dette område har nogle principper, der siger, at når vi skal harmonisere, så må de bestemmelser, der gælder for det danske område, ikke være mere udbygget, de må ikke være bedre. Man har netop fremført i forbindelse med andre lovgivninger, som har taget sigte på at harmonisere, at man udmærket godt kan lave noget, der går lidt videre end det, som EF siger noget om, men det kan man åbenbart ikke på dette område. Her ligger det klart, at man vil foretage en klar forringelse, og det kan vi under ingen omstændigheder acceptere.

Vi vil gå ind i udvalgsarbejdet omkring denne sag, men vi vil også sørge for at få det trukket så meget i langdrag, som det er muligt, gennem at stille en stribe spørgsmål, som skal bidrage til, at denne lovgivning aldrig nogen sinde bliver effektueret for Danmarks vedkommende.

Ministeren for offentlige arbejder (Niels Mathiasen):

Det er jo ikke noget overraskende, at der fra udvalget bliver stillet i sribetvis af spørgsmål. Det klarer vi formentlig også her.

Hvis nogen af dem, der har talt så stærkt mod forslaget, tror, at jeg kommer herop for at sige, at dette forslag er bedre end det, vi havde, så tager de fejl, for det er det ikke. Det er et forslag, som vi kan leve med. Jeg kan godt forstå, at man umiddelbart kan få et indtryk af, at sikkerhedsniveauet sænkes, men jeg er ikke sikker på, at det ikke kun er tilsyneladende. Man må huske på, at markedsføring af materiel, der ikke er i overensstemmelse med konstruktionsforskrifterne, stadig vil være strafbar, men strafsanktionerne er næppe ene om at fratage de handlende lysten til at sælge tvivlsomme produkter. Når man ved en efterfølgende undersøgelse konstaterer, at et apparat eller noget lignende er mangelfuldt, så risikerer sælgeren nemlig dels at brænde inde med resten af partiet, og dels, og det er nok det værste, kan han blive nødt til at bede sine kunder levere varen tilbage, og det styrker ikke tilhængerne til en forretning. Jeg føler mig derfor

ret overbevist om, at der ikke under den nye kontrolordning vil blive tale om, at forbrugerne i større omfang end i dag risikerer at få prasket noget ulovligt elmateriel på.

Derfor er jeg heller ikke helt enig med fru Lone Dybkjær, når hun siger, at det er umuligt at administrere, for i det øjeblik kunderne kan få at vide, om varen er registreret lovligt eller bare anmeldt, så vil forbrugerne vel først og fremmest vælge det, som er registreret lovligt. Men jeg var meget glad for bemærkningerne om Forbrugerrådet, som jeg synes man skal have med ind i dette billede.

Til hr. Lennart Larson skal jeg sige, at jeg er helt enig i spørgsmålet om administrationen. Vi skal undgå en dobbeltadministration eller dobbelt kontrol, men det har jo også lidt at gøre med sikkerheden, og den mener jeg i høj grad vi skal tilgodese også under den nye lov.

Byrdefordelingen kan vi diskutere.

Jeg synes, noget af diskussionen mere udvikle sig til en principiel EF-diskussion end egentlig en diskussion om dette lovforslag, og det kan man have sine forskellige opfattelser af alt efter temperament, men jeg vil gerne sige, at på det område, hvor jeg har med EF at gøre inden for ministeriet for offentlige arbejder, så er det nu ikke »i huj og hast«, der normalt betegner, hvad der sker på det område.

Jeg skal til hr. Gert Petersen sige, at vi skal sende direktivet til udvalget med det samme. Det er ikke noget problem.

Jeg vil tro, at det, vi skal gøre, er at behandle forslaget så sagligt som muligt i udvalget og få et resultat ud af det.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til det energipolitiske udvalg. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Der er ikke mere på dagsordenen.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, torsdag den 13. januar, kl. 10 med følgende dagsorden:

- 1) *Spørgsmål om meddelelse af orlov til og indkaldelse af stedfortræderen for folketingsmedlem Ove Hansen.*
- 2) *Spørgsmål om meddelelse af orlov til og indkaldelse af stedfortræderen for folketingsmedlem Knud Nielsen.*
- 3) *Spørgsmål om meddelelse af orlov til og indkaldelse af stedfortræderen for folketingsmedlem Poul Dalsager.*
- 4) *Indstilling fra udvalget til valgs prøvelse.*
- 5) *Forespørgsel til forsvarsministeren af Litten Hansen m. fl.*

Mødet hævet kl. 14.45.
